

[Madsen-Mygdal.]

Ejendomsskylden, og vi foreslog, at de dertil fornødne Laanemidler skulde tilvebringes gennem Erhvervenes Laanefond paa samme Maade som ved Fremskaffelsen af de Beløb, der medgaar ifølge Akkordloven, det vil altsaa sige ved Udstedelse af Statsobligationer. Og som ærede Medlemmer maaske vil erindre, foreslog vi endvidere, at der i hvert enkelt Tilfælde skulde skønnes over, hvorvidt en saadan Laanehjælp var uundgaaelig nødvendig til Afværgelse af Tvangsauktion, og at dette Skøn skulde foretages af de i Henhold til Akkordloven nedsatte Amtsudvalg. Til vor Beklagelse blev imidlertid dette Forslag fuldstændig afvist baade af Regeringen og af et stort Flertal her i Tinget, men det er da med desto større Tilfredsstillelse, vi ser, at Regeringen ved dette Forslags Fremsettelse rejser det samme Problem for Rigsdagen: Henstand eller Moratorium for solvente Landmænd, der er ude af Stand til at præstere deres Terminsbetalinger, og vi genkender for øvrigt i de ved dette Forslags Fremsettelse af Justitsministeren fremsatte Udtalelser med Glæde de af os Gang paa Gang fremsatte Betragtninger. Det havde ganske sikkert været at foretrække, om Regeringen, allerede den Gang samtlige Kriseforslag forelaa til Behandling, havde indladt sig paa en Realitetsdrøftelse af hele dette Problem: Moratorium for forfaldne Ydelser af Laan, men sent er jo bedre end aldrig, og jeg ønsker paa mit Partis Vegne her at udtale vor Anerkendelse af, at Regeringen ved at fremsætte dette Lovforslag endelig har givet Lejlighed til en saadan Realitetsdrøftelse.

Jeg kan endvidere, hvad angaar den Side af Forslaget, der vender ud mod Skyldnerne, mod de Landmænd og Fiskere, for hvem der aabnes Mulighed for Henstand, erklære, at vi fra vor Side er rede til den mest velvillige Forhandling, baade om Forslaget som Helhed og om dets Enkeltheder, fordi det er vor bestemte Opfattelse, at der paa dette Omraade skal og bør træffes Foranstaltninger, hvis ikke alt for meget skal blive slaaet i Stykker. Ganske vist er Regeringens Forslag i denne Henseende ikke sammenfaldende med de af mit Parti ved Samlingens Begyndelse stillede Forslag, men som jeg tidligere har udtalt fra denne Talerstol, er det os ikke magtpaaliggende, at Hjælpen ydes netop under den af os foreslaaede Form, Hovedsagen er, at den bliver ydet.

Med Hensyn til Skyldnerens Stilling bestaar Ligheden mellem Regeringens For-

slag og vort Forslag deri, at der efter begge Forslag opnaas Henstand med Betaling af forfaldne Renter og Afdrag, at det Beløb, hvorfor der gives Henstand, omskrives til et Laan, der fremtidig skal forrentes og afdrages, og at det i hvert enkelt Tilfælde skal undersøges, hvorvidt Henstand er nødvendig for at undgaa Tvangsudlæg i Skyldnerens Ejendom. Forskellen bestaar navnlig deri, at medens der i vort Forslag er opstillet en fast Begrænsning af det Beløb, for hvilket der i hvert enkelt Tilfælde kan opnaas Henstand, og ensartede Regler for Henstandsbeløbets Forrentning og Afdrag, har Regeringsforslaget overladt dette til et frit Skøn. Endvidere er der den Forskel, at medens Regeringen henlægger alle Afgørelser til den stedlige Foged, har vi fra vor Side foreslaaet, at Afgørelserne træffes af Landbrugsministeriets Centraludvalg efter Indstilling af Akkordlovens Amtsudvalg.

Disse Uoverensstemmelser er imidlertid ikke flere eller større, end at de meget vel lader sig overvinde. Den højtærede Justitsminister kan i saa Henseende paaregne meget vidtgaaende Forhandlingsvillighed fra vor Side, og hvis der ikke var andet og mere, der skilte os, vilde jeg paa Forhaand anse det for givet, at der gennem en saglig Udvalgsbehandling forholdsvis let vilde kunne opnaas Tilslutning til Forslaget, i alt Fald fra mit Parti. Men desværre maa jeg jo tilføje, at der paa et andet og meget betydningsfuldt Omraade findes en Uoverensstemmelse mellem Regeringens og vort Forslag af en saadan Beskaffenhed, at jeg nødes til at tage et bestemt og afgørende Forbehold. Jeg tænker her paa den Maade, hvorpaa Henstanden tilvebringes: Efter vort Forslag skulde Henstanden muligøres ved Laan af Erhvervenes Laanefond, i Lighed med hvad der sker ved Gennemførelsen af frivillig Akkordordning. Regeringen løser dette Problem paa en langt lettere, men ogsaa meget farligere Maade, ved simpelt hen at lade Laangiveren tage hele Tabet eller Afsavnet af det Beløb, der gives Henstand med. Ved Fremsettelsen af et Forslag som det her foreliggende har Regeringen betraadt et Omraade, hvor den Slags Indgreb kan medføre ganske uoverskuelige Konsekvenser. Der foretages her i Skyldnerens Favør, paa Laangiverens Bekostning, et Indgreb, man kan vel endda kalde det et ret vilkaarligt Indgreb, i den bestaaende Retsordning, som det dog først og fremmest burde være Statens Opgave at beskytte i Stedet for at forstyrre.

Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt et saadant Indgreb i lovligt erhvervede Ret-